

ὅτι ἐφίμωσε τὸ πυροβολικὸν τοῦ ἐχθροῦ, ὅπερ ὑπέστη φοβερὰς ἀπολείας.
ΑΥΤΟΙ αὐθιμαρὸν. Ὁ στρατὸς τοῦ διαδόχου μετὰ μάχην λυσσώδη ἀπεσύρθη, κατὰ τὸ λέγειν τῶν ταύρων, ὅπως ἐν τῷ Κερκλῶ.

Reuter

Εἰδήσεις

Οἱ ἐνταῦθα παρόντες βουλευταὶ συνήλθον χθές περὶ τὴν 6 ὥραν μ. μ. κληθέντες καὶ συνεσκέφθησαν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀναγνωστηρίου. Ἀπεφάσισαν δὲ νὰ μετὰσχουσιν ἐμφαντικώτερον τῆς κηδείας τοῦ Κανάρη ἀναθέντες εἰς τὸν βουλευτὴν Μέσης κ. Γεωργίου Ζωγινὸν καὶ ὡς ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τοῦ ναυτικοῦ καὶ ὡς ὑπερηγήσαντα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπὸ τὸν Κανάρη νὰ ἐμιλήσῃ ἐξ ὀνόματος αὐτῶν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἐνδόξου νεκροῦ, ν' ἀποθέσῃ δὲ εἰς τὸ λείψανόν του ἐκ μέρους τῶν βουλευτῶν στέφανον δάφνης. Ὁ κ. Ζωγινὸς θὰ ἐμιλήσῃ λοιπὸν ἀμέσως μετὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κ. Θ. Δελιγιάννην. Σήμερον δὲ περὶ ὥραν 2 1/2 μ. μ. συνέρχονται οἱ βουλευταὶ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ὅπως ἐν σώματι ἐκείθεν μεταβῶσιν εἰς τὴν κηδείαν.

— Ἡ σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου ἀνέθετο εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Ἑμμ. Κόκκινον νὰ ἐμιλήσῃ κατὰ τὴν κηδείαν.

— Ἰσως δὲ καὶ εἰς ποιητὴς κ. Ἀχιλλεὺς Παράσχος ἀπαγγεῖλαι ποίημα.

— Χθὲς τὴν ἐσπέραν ἔνεκα τοῦ γενικοῦ μεγάλου πένθους τῆς πόλεως τὰ θέατρα ἦσαν κεκλεισμένα, ἡ δ' ἑλληνικὴ δραματικὴ εἰσαίρη τοῦ *Ἀπόλλωνος* δι' ἰδιαιτέρου πενήθιμου προγράμματος ἀνῆγγεῖλε τὴν ἀναβολὴν τῆς προκηρυχθείσης παραστάσεως κατὰ τὴν χθὲς ἐσπέραν.

— Ὅτε ἀπενεμήθη ὁ μεγαλόσταυρος τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν γάλλον ἀντιναύαρχον Jurien de la Gravière, ἡ ἐπίσημος κοινοποίησις συνωδεδύθη καὶ ὑπὸ ἐπιστολῆς ἰδιαιτέρας συγχαρητηρίου τοῦ κ. Παλάσκου, ἥδη ὁ γάλλος ἀντιναύαρχος ἀπαντῶν ἐσχάτως εἰς τὸν κ. Παλάσκον, τὸν φίλον αὐτοῦ, ἐκφράζει τὰ ὠραιότερα φιλελληνικὰ αἰσθήματα καὶ τελευταῖα γράφει ὡς ἑξῆς περὶ τοῦ ἀρτί μεταστάντος ἀφ' ἡμῶν ἐνδόξου Κανάρη: «Θέσατε, παρακαλῶ, τὰ εἰλικρινέστατα, τὰ εὐλαβεστάτα μου σεβασμάτα ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ ἥρωος, ὃν πᾶς ναύτης θαυμάζει, οὕτως τὸ παράδειγμα ἔσται διδακτικώτατον ὅταν ποτὲ νέοι ἄγωνες τρέψωσιν εἰς γρήσιν τῶν μηχανημάτων ἅτινα ἀντικαθιστῶσι σήμερον μετὰ πολλῶν πλεονεκτημάτων τὰ ἀρχαῖα πυρπολικά. Εὐχόμεναι δὲ, λέγει, ὑμῖν εἰρήνην, ἐλπίζων ὅτι ἡ εἰρήνη ἔσται τῇ Ἑλλάδι οὐχ ἥττον εὖνους ἢ ὅσον ὁ αἵματη-ρότατος ἄμα καὶ εὐτυχέστατος τῶν πολέμων.

— Χθὲς ἐγένετο μετὰ πένθους πολλοῦ ἡ κηδεία τοῦ μακαρίτου **Σοφοκλέους Οἰκονόμου** τοῦ ἐξ *Οἰκονόμων*, παρακολουθούσης ἀρκετῆς μερίδος τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἀποδιδοῦσης τὸν ὕστατον χαριετισμὸν εἰς τὸν κηδευμένον σοφὸν ἄνδρα μεθ' οὗ συνθάπτεται δυστυχῶς καὶ τὸ σεβαστὸν παντὶ Ἕλληνι ὄνομα τῶν Οἰκονόμων. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Μητροπόλεως ἐμιλήσαν ὁ παρεπιδημὸν ἐνταῦθα κ. Γεδεών καὶ ἐν τῇ νεκροταφείῳ ὁ κ. Τιμολέων Φιλιππῶν.

— Σήμερον ἀπὸ μεσημβρίας θέλουν ἀναχωρεῖ ἀμαξοστοιχίαι καθ' ἑκάστην ἡμίσειαν ὥραν χάριν τῶν Πειραιέων ὅσοι ἐπιθυμοῦν ν' ἀκολουθήσωσι τὴν κηδείαν τοῦ ἐνδόξου ναύτου τῆς Μεσογείου.

— Τὸ πένθιμον ἐμβατήριον ὅπερ θὰ παιανίζῃ ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν σημερινὴν μεγάλην κηδείαν εἶνε νέον ἔργον τοῦ κ. Σάλλερ.

Ἡ Εἰδικὴ ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ζαππείου ἐπιτροπὴ

Γνωστοποιεῖ,

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν κατὰ μέτρον μήκους καὶ τετραγωνικοῦ.

1. Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐκ μαρμαρίου γέσιου καθ' ὅλην τὴν ἐξωτερικὴν πρόσωπον τοῦ κυκλικοῦ παραρτήματος τοῦ Ζαπείου.

2. Ἡ στρώσις διὰ μαρμαρίνων πλακῶν τοῦ ἐδάφους τοῦ παραρτήματος τούτου.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 11ην ἀρχαιόμηνον μηνὸς, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην Π. Μ. ἐν τῷ πρισμαρινῷ καταστήματι τῆς Ἐκθέσεως, ἐνώπιον τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ζαπείου Ἐπιτροπῆς δι' ἐνσφραγίστων γραμμάτων.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἶνε οἱ ἐργολάβοι οἱ ἐκτελέσαντες μετ' ἐπιτυχίας δι' ἐπισήμων ἀποδείξεων μαρτυρουμένης τοιοῦτου εἶδους ἐκ μαρμαρίου ἐργασίας.

Οἱ ἐργολάβοι ὅπως γίνωσι δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν, ἀφείλονται τὴν πρὸ τῆς δημοπρασίας ἡμέραν νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων δραχμὰς ἑξακοσίας (600) εἰς μετρητὰ ἢ χρεώγραφα τῆς κυβερνήσεως. Ἡ καταθέσις αὕτη τοῦ μὲν ἀναδειχθεμένου τελευταίου μειοδότου θέλει μείνει εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι οὗ ἐκτελέσῃ οὗτος ἐργασίαν διπλασίας τοῦλάχιστον ἀξίας, τῶν δὲ λοιπῶν θέλει ἀποδοθῇ ἀμέσως μετὰ τὴν δημοπρασίαν. Τελευταῖος μειοδότης θεωρεῖται ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἀθροίσματος τῶν κατ' εἶδος τιμῶν φέρει τὸ μικρότερον ποσό.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς.

Οἱ εἰδικοί ὅροι τῆς ἐργολαβίας εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τῷ γραφεῖ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπου οἱ ἐργολάβοι δύνανται νὰ λάβωσι αὐτῶν γνῶσιν, προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὰς ὥρας 8—14 π. μ. καὶ 2—5 π. μ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1877.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐπιτροπῆς) [Δ'. 615 α']

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ

Πλατεῖα Συντάγματος — Οἰκία Γιαννοπούλου

Θέα μαγευτικὴ ἡ

Σήμερον 4ην Σεπτεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐργασίας του τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας μέγα ἐστιατόριον του

Table d'Hôte.—Dejeuner et Diner
à la Carte

ΔΩΜΑΤΙΑ γι' ΕΝΟΙΚΙΟΝ

Καθαριότης ἄκρα — Ὑπηρεσία τακτικὴ

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ

[Δ'. 616 α']

Ὁ δικηγόρος κ. Διονύσιος Δ. Βαλλώσης μετέβη-
 σεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μουσῶν παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ
 Συντάγματος οἰκίαν τοῦ κ. Κ. Πρινοπούλου ὑπ' ἀριθ. 6.

[Δ'. 617 α']

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ Παρὰ τὸ Ταχυδρομεῖον

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην καὶ τιμᾶται λεπτῶν 3 ἑκάστον φύλλον.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις Ἔτησις δρ. 18. Ἐξαμην. 8. Τριμην. 4.—Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Ἔτησις δρ. 20. Ἐξαμην. 10. Τριμην. 6.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ἡ ἐν Ἀθήναις τιμὴ συνδρομῆς προστιθεμένων τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀ' ἑκάστον στίχον ἀπαξ λ. 40—δὲς 82—τρεῖς 68—τετρ. 77—πεντ. 90—ἑξ. δρ. 1,08—ἑπτ. 1,16—ὀκτ. 1,28—ἑνν. 1,40—δεκ. 1,50.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ Παρὰ τὸ Ταχυδρομεῖον.

Ἡ συνδρομὴ τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ἀρχεται ἀπὸ αἰτῆς πρώτης ἑκάστον μηνός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ, ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΝΑΡΗΣ

Τὴν Ἑλλάδα ὁ κόσμος, μετὰ αἰῶνων μακρῶν ἀποχωρισμῶν, ἀνεγνώρισεν ἡρώϊκην. Ἐν τῷ ἡρώϊσμῳ τῆς εἶδε κ' ἐγνώρισεν τὰς ἰδέας καὶ τὰ αἰσθήματά της, τὰ ὅποια ἄλλως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐνθυμηθῇ. Τὴν ἐγνώρισεν κυρίως ἡρώϊδα θαλασσομάχον καὶ εἰς τὴν λάμπει τῶν πυρπολικῶν της καϊνῶν τῶν στόλους ὀθωμανῶν εἶδε θέαμα, ὅπερ ἐξέπληξεν αὐτὴν καὶ τὴν ὠδήγησεν εἰς ἀνεύρεσιν τῆς πρὸ πολλοῦ ἀπλησθησῆς ἑδῶ τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Ἐχρειάζετο εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἑκτακτος κρότος καὶ ὑπέρτερα ἀνθρωπίνης δυνάμεως κατορθώματα, διὰ νὰ ἐλκύσωσι τὰ ὅμματα της ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἥς ἄλλως ἀπίστευτος θὰ ἦτο ἡ ἀναβίωσις.

Διὰ ταῦτα ἐν τῇ ἀφηγήσει τῶν κατορθωμάτων τοῦ πυρπολητοῦ **Κανάρη** συνεκεντρώθη καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπῃ ὁ λόγος τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἀναστάσεως τῆς νεκρᾶς Ἑλλάδος, αὕτη δὲ παρὰ τὸν Κανάρη της ἐπιζήσαντα μέχρι τῆς προχθῆς ἀνεύρισκεν αὐτὴν τολμηράν, ἐλπίζουσαν, ἰσχυράν.

Ἦτο ὁ ἀνδρεὺς γέρον ναύαρχος ὡς ἐμφύχωσις ὅλης τῆς ἱστορίας, ἥτις ἀνέπλασε τὸ πολυτλήμον ἡμῶν ἔθνος. Ὁ Κανάρης εἰς τὸν μάλλον ἐπιλήσμονα τῶν ὄρων, ὅφ' οὗς ἐν θυσιῇς ὑπερανθρώποις ἀνέζησεν ἡ μικρὰ γωνία τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, ἐδείκνυνεν αὐτοὺς ἅμα ἐμφανιζόμενος, ἅμα ἡκούετο ἡ φωνὴ του. Καὶ ἀνεγνώριζεν ὁ μάλλον ἐπιλήσμων τὴν ἐπὶ ὅροις γραφείσαν ἐκείνην ἱστορίαν τοῦ 21 μὲ φλόγα καὶ μ' αἵματα, καὶ ἀνεγνώριζεν, ὅτι ὥσειλεν ἀναλόγως πρὸς αὐτὴν νὰ πολιτευθῇ, ὅσον καὶ ἂν ἀπέσπα αὐτὸν τῆς τοιαύτης ἑδῶ τοῦ καθήκοντος ἢ ἀλλοίωσις τῶν περὶ ἡμᾶς γεγονότων καὶ πραγμάτων.

Διὰ ταῦτα εἰς τὴν ζῶν τῶν Κανάρη καθ' ὅλην τὴν διαστίχημα τῆς ἐν ἐλευθερίᾳ πολιτείας τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχε τι ὑπέρτερον μυστήριον. Εἶχεν ἀποθωβῇ ζῶν, καὶ παρίστα τὸ προνόμιον τοῦτο τῆς Δόξης ἐξαιρετικῶς αὐτὸς ἐν τῇ συντόμῳ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ. Ἐλάχιστα τοιαῦτα παραδείγματα παρέχει ἡ ἱστορία εἰς τοὺς λαοὺς, οὓς ὑπόδαρσεν ἡ τύχη νὰ παραμυθῇ αὐτῶ κατὰ τρισμέγιστα διαστήματα χρόνου. Μίαν τοιαύτην εὐνοίαν τῆς μοίρας εἶχον ἐν τῷ Κανάρῃ οἱ Ἕλληνες.

Αἱ παραδόσεις, αἱ μετὰ θάνατον ἀποδίδουσαι εἰς τοὺς ἐ-

ξόχους ἄνδρας μυθολογικὴν τινα ὄψιν, τὰ ἔσχατα, αἱ προλήψεις, ταῦτα πάντα ἐν τῇ βραχείᾳ ζωῇ ἀπέκτησεν ὁ Κανάρης. Ὡστε ἡ ὀγδοήκοντα καὶ τσσαρῶν ἐτῶν ζωὴ του ἤρχισε νὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς ὀκτακοσίον ἐτῶν. Οὕτως ἐπὶ γῆς ὁ ἑκτακτος οὗτος θνητὸς ἐπάλαμψε πρὸς τὸ μοῖραϊον τῆς ἀνθρωπίνης ἐμαρμένης καὶ ἤρουνεν εἰς αἰῶνα τὸ σύντομον τῆς βιοτῆς, μετ' αὐτοῦ δὲ ἤρουνε καὶ τῆς Ἑλλάδος τὸν πενηντακονταετὴ βίον. Ὅσῳ εἰς στιγμὰς ἐκτάκτων ἐθνικῶν συγκινήσεων ὁ λαὸς ἢ οἱ ἡμέτεροι αὐτοῦ ὑποσέρευον πρὸς τὸν Κανάρη, ἐνόμιζον ἐν δυσεξηγήτῳ προληπτικῇ πεποιθήσει, ὅτι τὸν ἀνέπλαττον νέον καὶ ἀκαίον. Ἐκράτει ἡμᾶς ὑπὸ γοητείαν ἀκατανόητον. Ἐσχάτως πάντες, καὶ οἱ σοβαρώτεροι, ὠμίλου περὶ τῆς ἀνανεώσεώς του ὡς γενομένης, καὶ ἐὰν δὲν τὸ ἐπίστευον, βεβηλῶς εἶχον τοῦτο ἐν τῇ ψυχῇ ὡς ἐνα τῶν μυστηριωδῶν ἐκείνων πόθων, δι' ὃν ὑπέρτεράι τινες ὑπάρχεις ἐπὶ γῆς ἐμάντευσαν τὴν ἀθανασία καὶ τὸν θεόν.

Καὶ τὴν χαρὰν ταύτην τῆς προφητικῆς καὶ σωτείρας ἡμῶν ἀνερπολησίας εἶχομεν, θεὸς τῆς Ἑλλάδος, μέχρι τῆς προχθῆς.

Σήμερον δὲ κηδεῖαν!

Ποιοὶ Ἕλληνες; θὰ ὑποβαστάξωσι τὸ πρέστρον τοῦ Κανάρη καὶ δὲν θὰ νομίζωσι τὴν γῆν ἐκλείπουσαν ὑπὸ τὰ βήματά των;

Λύριον κλίνοντες τὴν κεφαλὴν θὰ αἰσθανώμεθα σχεδὸν ὡς τύφην συνειδότης τὴν ματαιὰν ἀνάμνησιν τῆς χθεσινῆς χαρᾶς μας. Ὡς τιμωρήμενοι ὅτι ἀπεθεώσαμεν καὶ ἐπροσκυνήσαμεν θνητὸν, θὰ ἴδωμεν εἰς ἐπικηδείας λαμπράδας μεταβληθὲν τὸ φῶς τῶν ἐλπίδων μας, καὶ οἱ ὕμνοι μας θ' ἀντηχῶσι νεκρώσιμον ᾠδὴν. Τίς ἐν τῷ τῷ τῷ τῆς θὰ παρηγορήσῃ τὴν Ἑλλάδα, χάριν τοιαύτης Δόξης; Αἱ σκιᾶς τῶν πατέρων μας ἅμα ἴδωσι τὸν Κανάρην θὰ φρίξωσι διὰ τὴν ὀρθρινεὴν τῶν τέκνων των.

Πόσοι ἥρωες νεκροὶ θὰ στενάξουν διὰ τὴν σεσθεῖσαν γενεάν των!

Ο ΚΑΝΑΡΗΣ ΝΕΚΡΟΣ

Ἐν Κυψέλῃ. Τὴν 11 ὥραν καὶ 45' τῆς νυκτὸς τῆς

2 Σεπτεμβρίου εξέπνευσεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν συγγενῶν, μακρὰν τῆς πόλεως, ἐν ἀπερίττῳ θαλάμῳ οἰκίας μικρᾶς ἐξοχικῆς, ὁ ἀνδρὶς ψαριανὸς πυροπολητῆς, ὁ ἐνδόξος ναύαρχος, ὁ πρωτοπυργὸς τῆς Ἑλλάδος **Ἐκωνσταντῖνος Κανάρης**. Ἡ ἀγωνία του ὑπῆρξε μακρά. Μόνον ἡ μία χεὶρ του φερόμενη αὐτομάτως πρὸς τὸ γένειον, ὡς συνήθως ἐπραττε ὢν, ἐπρόδιδε τὴν πρὸς τὸν θάνατον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀγωνίας παλαίουν ψυχὴν. Ἡ τάλαινα χεὶρ τοῦ μεγάλου Ἑλλήνος, ἥτις αὐτομάτως ἐβλεπεν ὅλην τὴν τύσιν συμφορὰν, τὴν ἰδικήν της καὶ τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἀσθένειάν του, αἶφνης ἐξεράχθη εἰς θρῆνον ἀπαρηγόρητον, ἐξ οὗ ἐμελλεν αὐθωρεῖν ὡς ἀντηχήσῃ ἡ Ἑλλὰς ὅλη. Πάντες οἱ παριστάμενοι συγγενεῖς ἦσαν τὰ δάκρυά των τὰ πικρὰ, καὶ ἐκεῖ ἐμυρολογεῖτο τὸ ἔθνος.

Μεταφορά. Τὴν πρῶταν ἀπεφασίσθη ἡ μεταφορὰ τοῦ ἐνδόξου νεκροῦ εἰς Ἀθήνας. Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἦν ὁ μέλλων νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς συγγενεῖς τὰς πρὸς τοῦτο εὐκολίας, νὰ διευθύνῃ δὲ καὶ τὰ τῆς κηδείας. Συνώδευσαν δὲ τὸν νεκρὸν περὶ ὥραν 10ην εἰς Ἀθήνας ἐν ἀμάξῃ οἱ συγγενεῖς καὶ ὁ ὑπασιτιστὴς τοῦ τεθνεώτος κ. Καρκατσάνης. Ὁ νεκρὸς κατεβήκε εἰς Ἀθήνας ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, ἥς ἀμέσως διετάχθη ἡ πένθημος διακόσμησις. Τότε δ' ἀμέσως ὀλίγον μόνον συνεχωρήθη ἡ εἴσοδος. Ἡ μορφή τοῦ νεκροῦ ἦτο εὐφραδὴς ἐν τῇ τὸν λεοντόθυμον χαρακτῆρά του. Ὀλίγον σύνοφρος ἐδείκνυν ὡς εἰπεῖν διατηρουμένην ἐν τῇ κεφαλῇ μεγάλην τιμὴν ἰδέαν, μεγάλην ἀπόφασιν, μὴ μέλλουσαν νὰ ἐκδηλωθῇ ἢ ἐν ὑπερτάτῃ κινδύνῳ.

Ναῦται ἐν θλίψει κληθέντες παρίσταντο ἐργάται τῶν ἀναγκαιῶν διὰ τὴν κηδείαν προπαρασκευῶν. Εὐλαβὲς ἦτο τὸ βῆμα πάντων ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ὅπερ μετεβλήθη εἰς ὅσαν παρακαταθήκην ἱεροῦ λειψάνου.

Ἡ καρδιά του. Μετὰ μεσημβρίαν ὁ ἱατρὸς κ. Ι. Ζωγλὸς κληθεὶς προσέβη εἰς ἐπιστημονικὴν ἐξαγωγήν τῆς καρδίας, ἥτις, ὡς ἄλλοτε ἡ τοῦ Μιαούλη, θὰ φυλαχθῇ ἐν ἰδίᾳ κάλῃ, ὡς κειμήλιον ἱερὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ δικαίως, οἶονεῖ ἂν ἡ καρδία τοῦ μεγάλου ἦτο πολυτίμιον τῆς πατρίδος κτῆμα, ὅπερ ἐπρεπε νὰ μείνῃ ἀναφαίρετον καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ θανάτου.

Ἐπίσκεψις τοῦ βασιλέως. Διακοσμηθέντος δὲ τοῦ δωματίου καταλλήλως περὶ τὴν 5 1/2 μ. μ. ἐσπευσεν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διαγγελέως κ. Βάσσου, καὶ εἶδε τὸν νεκρὸν, εἶτα δὲ μετέβη εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν ἔνθα εἶχον ἤδη συνέλθει οἱ συγγενεῖς τοῦ θανόντος. Ἐκεῖ δὲ διὰ λέξεων θερμῶν ἐξέφρασε τὴν λύπην αὐτοῦ τῇ πενθούσῃ χήρᾳ, εἰπὼν ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Κανάρη εἶνε συμφορὰ βαρύνουσα ὁμοίως τὴν συζυγικὴν αὐτῆς καρδίαν καὶ τὴν τῆς πατρίδος. Ὀλίγον δὲ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ βασιλέως ἡ ἀστυνομία θείσα φρουρὰν ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν ἐπέτρεψεν εἰς τὸ κάτω συρρεόν ἤδη πλῆθος τὴν ἀνάβασιν.

Ἡ νεκρικὴ αἰθουσα. Ὁ ἀναβαίνων διήρχετο διὰ θυρῶν ἀς ἐπεκάλυπτον πένθημα ὑράσματα καὶ ἐβλάνεν εἰς τὸ δεῦτερον πάτωμα, ἔνθα ὁ νεκρὸς ἦτο προτεθειμένος. Ἡ αἰθουσα ἦτο διασκευασμένη καταλλήλῳ διὰ μελαίνων πέπλων κατασκευασμένων τὴν ὁροφὴν καὶ τοὺς τοίχους, κοσμουμένους διὰ τεσσάρων εἰκόνων, τῆς τοῦ νεκροῦ ἐν γήρατι ἡδῆ, τῆς τοῦ Σαχίνη, τῆς τοῦ Μιαούλη καὶ τῆς τοῦ Κριεζῆ. Ὁ νεκρὸς ἐκεῖτο ἐν φερέτρῳ μέλανι ἐπὶ ἑλληνικῆς σημαίας, διεκοσμεῖτο δὲ κατὰ τὰς πλευρὰς ὑπὸ δύο ἐπιχρύσων ἀγκυρῶν. Ἐφερε δὲ ἀπλοῦν ἐνδυμα μέλαν καὶ εἶχεν ἐσταυρωμένους τὰς χεῖρας, τὴν δὲ κεφαλὴν ἐκάλυπτεν ὁ συ-

νήθος αὐτοῦ σκουφῆς, ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς πόδας τοῦ εὐκλεοῦς νεκροῦ ἐκαίον δύο λαμπάδες, αἵτινες, ἐσπέρας σχεδὸν ἤδη οὐσῆς ὅτε ἐπετράπη ἡ εἴσοδος, ἀπέρριπτον ἀμυδρὸν φῶς εἰς τὴν ὅλην σκηνὴν καὶ συνεκίνουν βαθύτατα τὸν θεώμενον. Ἦσαν ἐκεῖ ὅλα μελανά καὶ μόνον λευκὴ καὶ ἡρεμὸς διεκρίνετο ἐπὶ τῇ γαλήνῃ μορφῇ τοῦ νεκροῦ. Ἐνόμιζέ τις, ὅτι πένθει ἡ Ἑλλὰς πᾶσα, ὅτι πάντες ἀπέβαλον τὰς ἐλπίδας καὶ μόνος ἦτο ἄφροντις ὁ ἦρως οἶονεῖ γνωρίζων μυστικὰ, ὅτι δὲν ἐξέλιπε τὸ πᾶν καὶ εἰσιγα, ἐνόμιζες, διότι εἶχε τὴν πεποίθησιν, ὅτι μεταβαίνει εἰς τοὺς οὐρανούς με μυστικὴν ἐντολὴν νὰ μεσιτεύσῃ παρὰ τῷ θεῷ ὡς ἀπόστολος ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἣν ἐκλείπει νέηλος καὶ ἦν δὲν θὰ ἐγκαταλίπῃ καὶ νεκρός. Ἦμερον δὲ καὶ ἀξιοπρεπὲς ἦτο καὶ τὸ πένθος τῶν συγγενῶν ἐν τῷ παρακειμένῳ δωματίῳ, οἶονεῖ σεβόμενον τὴν περισκερμένην καὶ πολλὰ ἀναλογιζομένην ἐκδήλωσιν τῆς θλίψεως τοῦ ἔθνους ὅλου, ὅπερ ἄοράτως ἐγρονυπτεῖ παρὰ τὸν νεκρὸν ζητοῦν τὴν εὐλογίαν του. Οὕτως ἡ χεὶρ τοῦ ἀνδρείου, ἡ ἐπὶ ἤμισιν αἰῶνα συμβία τῆς ἑλληνικῆς Δόξης, ἐγνώρισε νὰ διατηρῇ δύναμιν καὶ ἐν ταιαύτῃ στιγμῇ, ὅπως ἐκ τῶν πρώτων παρηγορήσῃ τὸ ἔθνος.

Αἱ ἐπισκέψεις. Ἄνδρες, γυναῖκες, γέροντες, παῖδιά, πολλοὶ ὡς εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ καθ' ἑκάστης ἀνέρχοιτο τὰς βαθμίδας τοῦ ὑπουργείου, ὅπως ἀσπασθῶσι τὴν νεκρὰν χεῖρα ἐκείνην, ἥτις ἐκράτει τὸν στολοκαύστην δαυλόν. Ἦτο γενικὸν προσκύνημα ἐκεῖ χθὲς περὶ τὴν ἑσπέραν καὶ κατὰ τὴν νύκτα. Εἰς τοὺς πόδας τοῦ νεκροῦ εἶχον κατατεθῇ ἡδῆ τρεῖς στέφανοι· ὁ πρῶτος εἶχεν ἀπὸ πρώτης ἀποτεθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς τῶν ἐξ Ἀιγυπτίου ἑλλήνων ἐθελοντῶν· ὁ ἕτερος ὑπὸ τοῦ προεδρείου τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου Παρνασσῶς προσελθόντος ἐν σώματι, καὶ ὁ τρίτος ὑπὸ τῆς *Εφημερίδος*. Πολλοὶ ἄλλοι στέφανοι οὕτω θὰ κατετεθῶσι σήμερον ἐπὶ τοῦ πολυτίμου λειψάνου.

Ἡ πόλις. Αἱ μελανά σημαὶ ἐκυμάτιζον ἐφ' ὅλων τῶν δημοσίων καταστημάτων. Ἡ τῶν ἀνακτόρων κυματίζει μεσιτισίς. Ἄνὰ πᾶσαν ὥραν εἰς κανονοβολισμὸς ἀντηχεῖ εἰς ἔνδειξιν πένθους. Τὸ σωματεῖον τῶν κουρέων πρῶτον συνελθὼν ἐψήφισε νὰ κλείσωσιν ὅλα τὰ κουρεῖα τοῦτ' αὐτὸ ἐψηφίσθη καὶ ὑπὸ ἄλλων ἐμπορικῶν ἢ ἐργατικῶν σωματείων. Οἱ φιλολογικοὶ σύλλογοι, αἱ ἐφορίαι τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου, τὰ διάφορα σώματα συσκέπτονται ἀπὸ τῆς χθὲς περὶ ἀρμοδίας ἐκδηλώσεως πένθους καὶ ἀπονομῆς τιμῶν εἰς τὴν μεγάλην κηδείαν. Οἱ φοιτηταὶ συνέρχονται ἐπὶ τούτῳ σήμερον τῇ 10 π. μ. κληθέντες ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ ἀντιφαλαγγάρχου κ. Δ. Βούρβαχη διὰ προκηρύξεως. Γενικὸν εἶνε τὸ πένθος ἐν τῇ πόλει.

Ἡ κηδεία. Ἐπίσημον πρόγραμμα κοινοποιήθη χθὲς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ὅρισε τὰ τῆς κηδείας ὡς ἐξῆς:

Ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου τῆς 3 Σεπτεμβρίου, ἡμέρας Σαββάτου, μέχρι τῆς ταφῆς τοῦ νεκροῦ, θέλει ῥίπτεσθαι καθ' ὥραν βολὴ πυροβόλου. Τὴν δὲ ὥραν τρίτην μετὰ μεσημβρίαν τῆς κυριακῆς ἅπαντα τὰ σώματα τῆς φρουρᾶς ἐν μεγάλῃ στολῇ, προπορευομένης τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς, θέλουσιν εὐρεθῇ παρατεταγμένα πρὸ τοῦ καταστημάτων τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου πρὸς συνοδείαν τῆς κηδείας.

Τὴν αὐτὴν ὥραν θέλουσιν συνέλθει οἱ κ. κ. ὑπουργοί, οἱ ἐν Ἀθήναις ἐνδημοῦντες κ. κ. βουλευταὶ, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Βασιλείου, καὶ ὅλοι ἀνεξαίρετως οἱ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι, ἵνα συνοδύσωσι τὸν νεκρὸν εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὰ ἐν ταιαύταις

ἐπισήμοις περιστάσεσιν ἐριζόμενα, προπορευομένης στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τῆς φάλαγγος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς. Ἀμέσως μετὰ τὸν ἱερὸν κλῆρον καὶ τοὺς φέροντας τοὺς Μεγαλοσταύρους καὶ λοιπὰ παράσημα τοῦ κηδευμένου ἥρωος, θὰ ἀκολουθῇ ἡ νεκροφόρος ἀμάξα συρομένη ὑπὸ τεσσάρων ἵππων μελανοῦς ὑράσμασι περιβεβλημένων καὶ περικυκλουμένη ὑπὸ τῶν κυρίων ὑπουργῶν. Τοῦ νεκρικοῦ φερέτρου τοὺς κροσσούς θὰ κρατῶσι δύο τῶν ὑπουργῶν, ὁ ἀυλάρχης τῆς Α. Μεγαλειότητος καὶ εἰς τῶν ἀνωτέρων ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, ὁ ὑποφρούραρχος Ἀθηνῶν ἐξ ἀριστερῶν καὶ ὁ νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἐκ δεξιῶν τῆς νεκροφόρου ἀμάξης, παρακολουθούμενοι ἀμέσως ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ. Τούτους θὰ ἀκολουθῶσιν οἱ ὑπασισταὶ καὶ διαγγελεῖς τῆς Α. Μ. οἱ βουλευταὶ, οἱ ἀντιστράτηγοι, οἱ ὑποστράτηγοι, οἱ ὑποναύαρχοι, οἱ Μεγαλόσταυροι καὶ πάντες ἐν γένει οἱ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι, τὸ δημ. συμβούλιον καὶ πάντα τὰ σωματεῖα.

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ νεκρὸς θέλει ἐκφέρεσθαι τοῦ Ναοῦ, θέλουσιν ἀποδοθῇ αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν θέσιν του τιμαί.

Ἡ συνοδεία θέλει ἐξακολουθήσῃ μέχρι τοῦ τόπου τῆς ταφῆς, ὅπου τὰ στρατεύματα θέλουσιν παραταχθῇ κατὰ τὰς δοθησομένας ὁδηγίας παρὰ τοῦ φρουράρχου Ἀθηνῶν.

Ἐν τῇ νεκροταφείῳ θέλει ἀπαγγεῖλαι ἐπιτάφιον λόγον ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός κ. Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης.

Καθ' ἣν ὥραν ὁ νεκρὸς θέλει τεθῇ εἰς τὸν τάφον, τὰ ἀποτελούντα τὴν ἐπικήδειον συνοδείαν στρατεύματα θέλουσιν πυροκροτήσῃ τρίς, τὸ δὲ πυροβολικὸν διὰ δέκα καὶ πέντε βολῶν.

Οἱ παρὰ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει διαπεπιστευμένοι κύριοι πρέσβεις τῶν ξένων δυνάμεων καὶ οἱ κύριοι κυβερνήται τῶν ἐν Πειραιεὶ καὶ Φαλήρῳ ναυλοχούντων ξένων πολεμικῶν πλοίων θέλουσιν εἰδοποιηθῇ, ἵνα λάβωσι μέρος, ἐὰν εὐαρестῶνται, εἰς τὴν ἐπικήδειον ταύτην τελετήν.

Ὁ διευθυντὴς τῆς διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς θέλει ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος.

Ἡ ἐπικήδειος πομπὴ ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἀκολουθῶσα κατελθούσα θέλει φθάσῃ εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως διὰ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Ἐρμού. Μετὰ ταῦτα δὲ διὰ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού θέλει ἀνέλθῃ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ ἐκείθεν εἰς τὸ νεκροταφεῖον κατ' εὐθείαν.

Ὁ τάφος. Ἦδη ἀνοικτὸς ἀπὸ τῆς χθὲς χαίνει ὁ τάφος, ὅστις ἐν τῷ νεκροταφείῳ θὰ δεχθῇ τὸν μέγαν ἄνδρα σήμερον. Κεῖται δ' ἀριστερὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ ὀλίγα βήματα μακρὰν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν θέσει γαληνιαίᾳ καὶ ἡσύχῳ ὑπὸ πενθίμους ἱτέας καὶ μεταξὺ τοῦ τάφου τοῦ μεγάλου πολίτου τῆς Ἑλλάδος Ἀνδρέου Ζαΐμη καὶ τοῦ Δημοτρίου Χρηστίδου.

Ἄμα τῷ θανάτῳ τοῦ ἐνδόξου Ναυάρχου ἐξεδόθησαν τὰ ἐξῆς δύο Β. διατάγματα:

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐπὶ πάντε ἡμέρας πενθηφορήσεως πάντων τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐνδόξου Κωνσταντῖνου Κανάρη, Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κτλ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Πληροφρηθέντες μετ' ἄκρας τῆς ψυχῆς ἡμῶν λύπης τὸν

θάνατον τοῦ ἐνδόξου Κωνσταντῖνου Κανάρη, Προέδρου τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Ἀντιναύαρχου, κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Α'. Πάντες οἱ ὑπάλληλοι, πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, θέλουσι πενθηφορήσῃ ἐπὶ πάντε ἡμέρας.

Β'. Τὸ πένθος ἀρχεῖται διὰ μὲν τοὺς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἅμα τῇ δημοσίευσί τοῦ παρόντος Διατάγματος, διὰ δὲ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἅμα τῇ κοινοποιήσει αὐτοῦ.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρους Ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1877.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. Κουμουνδούρος

Ε. Δεληγιώργης

Θ. Π. Δηλιγιάννης

Θ. Α. Ζαΐμης

Χ. Τρικούπης

Χ. Ζυμβρακάκης

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου καταβολῆς τῶν ἐξόδων τῆς κηδείας τοῦ ἀντιναυάρχου Κωνσταντῖνου Κανάρη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Πρὸς ἔνδειξιν ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Τὰ διὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἀντιναυάρχου Κωνσταντῖνου Κανάρη ἐξοδα θέλουσι πληρωθῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου. Θέλει δὲ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ προσήκον νομοσχέδιον ἐκτάκτου πιστώσεως.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρους Ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1877.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. Κουμουνδούρος

Ε. Δεληγιώργης

Θ. Π. Δηλιγιάννης

Θ. Α. Ζαΐμης

Χ. Τρικούπης

Χ. Ζυμβρακάκης

Τηλεγραφήματα

ΚΩΝ[ΠΟΛΙΣ] 14 Σεπτεμβρίου, ὥρα 9 μ. μ. Αἱ ἐκ Πλῆδνας εἰδήσεις ἀναφέρουσιν, ὅτι ὁ στρατὸς τοῦ Ὁσμάν-πασα ἐξακολουθεῖ ἀντιστάμενος εἰς τὰς προσπάθιας τῶν βῶσων. Οἱ τούρκοι λέγεται, ὅτι ἐπανεκίνησαν, κυριεύσαντες ἀπὸ τῶν βῶσων, δύο ὀχυρώματα, κείμενα πρὸς νότον τῆς Πλῆδνας.

Ἐν Σίπκῃ ἐξακολουθεῖ ἡ διὰ τοῦ πυροβολικοῦ μάχη.

Φήμη διατρέχει, ὅτι ἐξέκινωσαν οἱ βῶσοι τὸ ἐν Ἀσίᾳ φρούριον Ἀρδαχάν.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 15 Σεπτεμβρίου. Τηλεγράφημα ἐπίσημον φησὶ κὼν ἐπιβεβαιῶν, ὅτι οἱ τούρκοι ἐπανεκίνησαν δύο ὀχυρώματα τῆς Πλῆδνας. Ἡ θέσις τῶν βῶσων φαίνεται κρίσιμος. Βεβαιοῦται, ὅτι οἱ τούρκοι κατέλαβον τὴν Βιέλαν.

Havas

ΚΩΝ[ΠΟΛΙΣ] 15 Σεπτεμβρίου. (Ἐπίσημον τουρκικόν.) Μετὰ 6 προσπάθιας βιαίας τῇ 12 τοῦ μηνὸς οἱ τούρκοι ἐπανεκίνησαν τὰ ὀχυρώματα τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος τῶν βῶσων ἐν Πλῆδνᾳ, τὰ ὅποια εἶχον ἀπολέσει τῇ 11 τοῦ μηνός.

ΑΥΤΟΘΙ αὐθιμέρον. Ὁ Σουλταμάν-πασα ἀναγγέλλει ἐκ Σίπκας,